

Sygn. akt **IC 681/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gryficach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Krystyna Murawka

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Łuszczak

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2016 r. w Gryficach

sprawy z powództwa A. Ł.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 6.196,42 zł (sześć tysięcy sto dziewięćdziesiąt sześć złotych i czterdzieści dwa grosze) z odsetkami ustawowymi liczonymi od niżej wymieniony kwot i terminów:

- 6.001,46 zł od dnia 18 sierpnia 2014 roku,
- 184,50 zł od dnia 9 stycznia 2015 roku,
- 10,46 zł od dnia 18 sierpnia 2014 roku do dnia 15 stycznia 2015 roku;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 2.244,44 zł (dwa tysiące dwieście czterdzieści cztery złote i czterdzieści cztery grosze) tytułem kosztów procesu;

SSR Krystyna Murawka.

Sygn. akt IC 681/15

UZASADNIENIE

A. Ł. wniósł o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W. (dalej (...)) 6.198,94 zł. wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od następujących kwot i terminów:

- 6.001,46 zł. od dnia 18.07.2014 r.,
- 184,50 zł. od 09.01.2015 r.,
- 12,88 zł. od dnia wniesienia pozwu wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazywał, że na skutek kolizji drogowej zaistniałej w dniu 15 lipca 2014 r. uszkodzony został jego samochód marki V. (...) o nr rej. (...). Sprawca kolizji w dacie jej powstania korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z

(...). Pozwany uznał swą odpowiedzialność i po przeprowadzeniu postępowania w przedmiocie likwidacji szkody w tym oględzin pojazdu sporządzając przy tym dokumentację zdjęciową w formie cyfrowej, oszacował koszt naprawy pojazdu na kwotę 1.614,76 zł. wraz z podatkiem VAT, którą wypłacił powodowi tytułem odszkodowania. Powód kwestionując prawidłowość powyższych ustaleń, zlecił sporządzenie opinii rzeczoznawcy, który zgodnie z treścią kalkulacji naprawy z dnia 16.08.2014 r. oszacował koszt przywrócenia pojazdu do stanu wcześniejszego na 7.824,85 zł. Pozwany wezwany do zapłaty różnicy (6.210,09 zł.) pomiędzy wypłaconym odszkodowaniem (1.614,76 zł.), a zdaniem powoda, należnym (7.824,85 zł.) spełnił świadczenie jedynie w kwocie 208,63 zł. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił łącznie pozwanemu kwotę 1.823,39 zł.

W sprzeciwie od wydanego nakazu zapłaty pozwany (...), nie kwestionując zasady swojej odpowiedzialności wniósł o oddalenie powództwa w całości, w uzasadnieniu podnosząc, że wypłacone odszkodowanie w łącznej wysokości 1.823,39 zł. stanowi pełną rekompensatę z tytułu uszkodzenia pojazdu pozwanego. Dalej wskazano, iż powód nie udowodnił, aby pojazd naprawił i by poniósł wyższe koszty, aniżeli te które wynikają z kalkulacji ubezpieczyciela. Jednocześnie pozwany zakwestionował zakres uszkodzeń powstałych w pojeździe powoda, a w szczególności ich rodzaj jak i wysokość kosztów jego naprawy. Ponadto podnosił, że koszty sporządzenia prywatnej kalkulacji naprawy na zlecenie powoda wykraczają poza normalne następstwa szkody.

Podczas rozprawy w dniu 8 grudnia 2015 r. pełnomocnik pozwanego wyjaśnił, iż omyłką był podniesiony w sprzeciwie zarzut zakresu uszkodzeń pojazdu, a kwestią sporną jest jedynie wysokość żądania A. Ł..

Z kolei pełnomocnik powoda na rozprawie w dniu 7 kwietnia 2016 r. doprecyzował żądanie w zakresie początkowego terminu naliczenia odsetek wskazując, że domaga się ich zasądzenia od dnia 18 sierpnia 2014 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 15.07.2014 r. w S. w trakcie kolizji drogowej uszkodzeniu uległ samochód marki V., model (...)V. 00-05, typ (...) (...), rok produkcji 2003, o przebiegu (...) i o nr rej. (...) należący do powoda A. Ł.. Sprawca szkody kierujący samochodem marki T. (...) o nr rej. (...) posiadał umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z (...).

Zgłoszoną pozwanemu w dniu 17 lipca 2014 r. szkodę w pojeździe powoda zarejestrowano pod numerem (...).

W ramach przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego wysokość szkody w pojeździe powoda została oszacowana przez pozwanego na 1.497,43 zł. Decyzją z dnia 29.07.2014 r. powodowi przyznano i wypłacono w/w kwotę. Z kolei decyzją z dnia 04.08.2014 r. została przyznana powodowi dopłata odszkodowania w kwocie 117,33 zł. Łącznie powód otrzymał 1614,76 zł.

W kalkulacji kosztów naprawy do wymiany zakwalifikowano: wykładzinę zderzaka przedniego, listwę zderzaka przedniego lewą, uchwyt boczny lewy zderzaka przedniego, spoiler dolny zderzaka przedniego, błotnik przedni lewy oraz wzmocnienie czołowe. Natomiast do naprawy zakwalifikowano: reflektor lewy – polerowanie – 3 JC, tarczę koła przedniego lewego – 10 JC, drzwi przednie lewe – lakierowanie wierzchnie. Zastosowano stawkę za 1 roboczogodzinę w wysokości 65 zł. netto. Nadto zastosowano amortyzację materiału lakierniczego w wysokości 33 %. Przy czym amortyzację kosztów lakierowania drzwi przednich lewych oraz zderzaka przedniego ustalono na 50 %. Współczynnik odchylenia na materiały lakiernicze przyjęto w wysokości 67 %. W kosztorysie zastosowano także urealnienie na części zamienne V. w wysokości 60 %. Natomiast wypłatę pełnej kwoty odszkodowania uzależniono od przeprowadzenia naprawy uszkodzonego pojazdu oraz złożenia dokumentacji, tj. faktur w odniesieniu do części zamiennych.

Bezsporne (- odpis zgłoszenia szkody, k. 17 – 19,

- odpis pisma pozwanego z dnia 17.07.2014 r. o przyjęciu szkody, k. 20,

- oświadczenie sprawcy szkody, k. 15 i akta szkody nr 01/ (...),

- odpis pisma z (...) z dnia 23.02.2015 r., k.

16,

- odpis oceny technicznej, k. 25 – 26,

- odpis kosztorysu z dnia 24.07.2014 r., k. 28 - 30,

- odpis decyzji pozwanego z dnia 29.07.2014 r., k. 27,

- odpis kosztorysu z dnia 04.08.2014 r., k. 22 - 24,

- odpis decyzji pozwanego o dopłacie z dnia 04.08.2014 r., k. 21).

Z kalkulacji nr (...) sporządzonej na zlecenie powoda wynika, iż koszt naprawy pojazdu wynosi 7.824,85 zł. W tym do wymiany zakwalifikowano: wykładzinę zderzaka przedniego, listwę zderzaka przedniego lewą, uchwyt boczny lewy zderzaka przedniego, spoiler dolny zderzaka przedniego, błotnik przedni lewy oraz wzmocnienie czołowe. Natomiast do naprawy zakwalifikowano: reflektor lewy – polerowanie – 3 JC, tarczę koła przedniego lewego – 10 JC, drzwi przednie lewe – lakierowanie wierzchnie.

W powyższej kalkulacji przyjęto wysokość stawki za 1 roboczogodzinę:

- w kwocie 110,42 zł. netto dla prac blacharsko - mechanicznych,

- w kwocie 115,83 zł. netto dla prac lakierniczych.

Za sporządzenie przedmiotowej ekspertyzy, rzeczoznawca w dniu 26.08.2014 r. wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 184,50 zł.

Dowód: - odpis kalkulacji naprawy nr (...) z dnia 16.08.2014 r., k. 31 - 36,

- odpis faktury Vat z dnia 26.08.2014 r., k. 37.

Pismem z dnia 5 września 2014 r., działając w imieniu powoda, D.A.S. Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna (...) S. w W., wezwało pozwanego do zapłaty 6.394,59 zł. - stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą oszacowanej we własnym zakresie szkody (8.009 zł.), a kwotą wypłaconego odszkodowania (1.614,76 zł.).

W reakcji na powyższe wezwanie, pozwany pismem z dnia 8 grudnia 2014 r. odmówił spełnienia świadczenia wskazując, m. in. że kosztorys na kwotę 8.009 zł. nie został załączony do pisma przewodniego. Z kolei pismem z dnia 9 grudnia 2014 r. pozwany został wezwany do zapłaty 6.210,09 zł. – tytułem kosztów naprawy oraz 184,50 zł. – tytułem kosztów poniesionych przez poszkodowanego za sporządzenie kalkulacji naprawy przez rzeczoznawcę.

Pismem z dnia 15 stycznia 2015 r., stanowiącym odpowiedź na wezwanie do zapłaty pozwany poinformował powoda, że dokonał ponownej wyceny kosztów naprawy i wysokość odszkodowania ustalona została na kwotę 1.823,39 zł., stąd w związku z wcześniejszą wypłatą 1.614,76 zł przyznano i wypłacono dodatkowo 208,63 zł.

A. Ł. dokonał naprawy uszkodzonego pojazdu jedynie w zakresie umożliwiającym dalsze użytkowanie.

Dowód: - pismo D.A.S. Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej

(...) S. w W. z dnia 05.09.2014 r. w aktach szkody nr (...),

-pismo pozwanego z dnia 08.12.2014 r. w aktach szkody nr (...),

- odpis wezwania do zapłaty z dnia 09.12.2014 r. wraz z potwierdzeniem nadania, k. 38-39v.,

- odpis kosztorysu z dnia 07.01.2015 r., k. 41 - 42,
- odpis pisma pozwanego z dnia 15.01.2015 r., k. 40 – 40v.
- zeznania powoda, k. 71 – 72.

Wysokość szkody odniesionej przez powódkę na skutek włamania do jej pojazdu dokonanego w dniu 19 maja 2012 r. z uwzględnieniem zapisów ogólnych warunków ubezpieczenia stanowiła w maju 2012 r. - 17.156,58 zł. (brutto) wraz z podatkiem VAT.

Dowód: opinia biegłego sądowego W. S., k. 84 - 98.

Sąd zważył, co następuje.

Żądanie powoda okazało się uzasadnione niemal w całości.

Z treści art. 822 § 1 k.c. wynika, że zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń – przewiduje § 4 tego przepisu.

Ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku - jak stanowi art. 817 § 1 k.c.

Zgodnie natomiast z przepisem art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i (...) (Dz.U. z 2013 r. poz. 392) odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Takie ujęcie odpowiedzialności świadczy o przyjęciu zasady pełnego odszkodowania w każdym wypadku, w którym posiadacz lub kierujący pojazdem w związku z ruchem tego pojazdu spowodują szkodę, nie zaś o ograniczeniu tej odpowiedzialności tylko do określonych roszczeń mających naprawić jedynie bezpośrednie skutki zdarzenia szkodzącego - tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 13 marca 2012 roku wydanej w sprawie III CZP 75/11, Lex nr 1119650. Oznacza to, iż w ramach swej odpowiedzialności, ubezpieczyciel jest obowiązany do zwrotu tych kosztów naprawy uszkodzonej rzeczy, które są niezbędne do przywrócenia jej prawidłowego funkcjonowania, ale wszystkich kosztów, które konieczne są do przywrócenia stanu poprzedniego, tj. przywrócenia uszkodzonej rzeczy do stanu sprzed wypadku. Z kolei art. 363 § 1 k.c., przewiduje, że naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Odpowiedniej sumy, tj. sumy odpowiadającej kosztom przywrócenia uszkodzonej rzeczy do stanu poprzedniego.

W sprawie bezspornym był fakt uszkodzenia samochodu powoda oraz zasada odpowiedzialności pozwanego, a także, wysokość szkody do kwoty wypłaconego A. Ł. świadczenia w wysokości 1.823,39 zł. Bezspornym okazał się także zakres uszkodzeń pojazdu oraz kwalifikacja poszczególnych części do naprawy bądź do wymiany.

Sporną była natomiast wysokość kosztów niezbędnych do przywrócenia pojazdu powoda do stanu poprzedniego. W tym zakresie istotnym było również ustalenie czy zastosowanie części oryginalnych w procesie naprawy doprowadziłoby do nieuzasadnionego zwiększenia wartości pojazdu, a także wysokość stawek roboczogodzin prac lakierniczych i blacharskich.

Strony postępowania dowodząc wysokości kosztów naprawy samochodu, przedstawiły rozbieżne opinie, które służyły im do kalkulacji kosztów jego naprawy.

Celem ustalenia powyższych spornych okoliczności, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego.

Biegły określił koszty naprawy pojazdu powoda przyjmując średnie stawki za roboczogodzinę prac stosowane w zakładach pozaserwisowych (nieautoryzowanych) o wysokim standardzie usprzętowania technicznego na terenie województwa (...) (region poza S. i P.), które w okresie wystąpienia szkody wynosiły: 110,42 zł. dla prac blacharskich i mechanicznych – naprawy powypadkowe, a 115,83 zł. dla prac lakierniczych. Stawki o tożsamej wartości zostały wskazane w opinii prywatnej wykonanej na zlecenie powoda. Jednakże wartości te odbiegały znacznie w zestawieniu z przyjętymi przez rzeczoznawcę (...) w opinii - 65 zł.

Biegły wskazywał też, że w obu kosztorysach nie zastosowano amortyzacji listwy zderzaka przedniego lewego w wysokości 50 %, a dokumentacja zdjęciowa wskazywała na wcześniejsze uszkodzenie tego elementu nie mające związku z zaistniałą szkodą. Przy czym amortyzacja lakierowania zderzaka przedniego w wysokości 50 % była uzasadniona ponieważ element ten również nosił ślady wcześniejszego uszkodzenia nie mające związku z zaistniałą szkodą, zaś amortyzacja lakierowania drzwi przednich lewych była uzasadniona

w wysokości 25 % - z uwagi na niewielkie punktowe uszkodzenia powłoki lakierniczej. Biegły stwierdził brak podstaw do zastosowania ujętej w kosztorysie pozwanego amortyzacji materiału lakierniczego w wysokości 33 % oraz amortyzacji części zamiennych w wysokości 60 %.

Ostateczny koszt naprawy pojazdu powoda został oszacowany na kwotę 13.397,76 zł. (brutto) przy uwzględnieniu oryginalnych części zamiennych, średnich stawek za roboczogodzinę w wysokości 110,42 zł. (netto) za prace blacharsko – mechaniczne oraz 115,83 zł. (netto) za prace lakiernicze oraz technologii naprawy zalecanej przez producenta. Jednocześnie biegły podkreślił, że zastosowanie w procesie naprawy pojazdu części nowych, oryginalnych nie doprowadziło do nieuzasadnionego zwiększenia jego wartości.

Biegły sądowy wydał opinię zgodnie z treścią postanowienia Sądu. Jasno

i wyczerpująco uzasadniając swe ustalenia oraz wnioski. Powyższa opinia nie była też kwestionowana przez żadną ze stron. W tych okolicznościach Sąd uznał, iż może stanowić podstawę dla przyjęcia ustaleń i wniosków w zakresie spornych faktów.

Dlatego mając na uwadze cały materiał dowodowy, Sąd podzielił wnioski opinii, iż zlecenie dokonania naprawy pojazdu warsztatowi wykonującemu usługi za średnie stawki za roboczogodzinę prac tam stosowanych w wyżej wymienionych wysokościach, tj. (110,42 zł. i 115,83 zł.), przy użyciu oryginalnych części zamiennych jest konieczne i niezbędne do przywrócenia pojazdu powoda do stanu poprzedniego a nadto, nie wpłynie to na zwiększenia jego wartości. W ocenie Sądu, zlecenie dokonania naprawy pojazdu warsztatowi stosującemu stawki za usługi w wyżej wymienionych wysokościach uzasadnione było faktem wyposażenia pojazdu i sposobem jego użytkowania przez A. Ł., a które to okoliczności wynikają z opisu modelu pojazdu i zeznań powoda.

Sąd wskazuje przy tym na uchwałę składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego podjętą w Izbie Cywilnej w dniu 12 kwietnia 2012 r. III CZP 80/11, (OSNC 2012/10/112) wyrażonej w sentencji: „(...) zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi.” Podzielając przytoczony pogląd, powyższe rozważania doprowadziły Sąd do przekonania, że wskazywane przez pozwanego koszty naprawy pojazdu powoda okazały się zaniżone i nieadekwatne do koniecznych albowiem prawidłowo ustalone odszkodowanie powinno zamknąć się kwotą 13.397,76 zł.

Skoro powód domagał się zapłaty 6.198,94 zł. tytułem odszkodowania, a dotąd pozwany wpłacił stronie łącznie 1.823,39 zł., to w świetle ustalonych celowych i koniecznych kosztów naprawy na 13.397,76 zł. A. Ł. zasadnie poszukiwał ochrony prawnej.

Dlatego wyżej przedstawione okoliczności, uzasadniały uwzględnienie żądania w zakresie kwoty 6.196,42 zł. – o czym Sąd orzekł w punkcie pierwszym wyroku, lecz oddaleniem żądania w pozostałym zakresie (co do kwoty 2,42 zł.). W ocenie Sądu brak było podstaw do obciążenia pozwanego objętymi kwotą żądania skapitalizowanymi odsetkami ustawowymi w wysokości 12,88 zł. liczonymi od kwoty spełnionego świadczenia 208,63 zł. albowiem weryfikacja prawidłowości ich ustalenia wykazała, iż zostały one skalkulowane od daty wcześniejszej, aniżeli data wymagalności świadczenia, tj. 18.07.2014 r. zamiast 18.08.2014 r. Dlatego też wysokość powyższych odsetek Sąd ustalił na kwotę 10,46 zł. Powyższe rozważania stanowią uzasadnienie dla orzeczenia w punkcie drugim wyroku.

W ocenie Sądu powód również zasadnie domagał się zwrotu kosztów opinii w kwocie 184,50 zł. sporządzonej na jego zlecenie albowiem za takim wnioskiem przemawia fakt, iż istotnie miał rację twierdząc, o nieprawidłowym ustaleniu kosztów naprawy pojazdu w toku postępowania likwidacyjnego prowadzonego przez pozwanego. W uchwale z dnia 18 maja 2004 roku wydanej w sprawie o sygn. III CZP 24/04, Sąd Najwyższy wskazał, że „odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego” – Legalis nr 62911.

Okoliczności sprawy wymagały wiadomości specjalnych, dlatego posłużenie się przez powoda ekspertyzą, w celu wykazania pozwanemu słuszności żądania i prawidłowego ustalenia odszkodowania, należało uznać za uzasadnione. O ile bowiem pozwany zweryfikowałby swoje stanowisko i prawidłowo ustalił wysokość kosztów naprawy pojazdu, nie doszłoby do prowadzenia sporu sądowego. Ponadto Sąd nadmieniał, że gdyby w toku procesu okazało się, że pozwany prawidłowo skalkulował wysokość szkody odniesionej przez powoda, powyższy wydatek byłby nieuzasadniony. Skoro postępowanie dowodowe przeprowadzone w toku procesu wykazało, twierdzenie przeciwne, to analizowany wydatek strony należało uznać za mieszczący się w zakresie kosztów koniecznych, a w okolicznościach sprawy obciążający pozwanego.

Zgodnie z treścią art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Gdyby zaś wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w §(...) przewiduje §(...) tego przepisu.

Zważywszy, że pozwany został zawiadomiony o szkodzie w dniu 17 lipca 2014 r., to w świetle powyższego przepisu należało uznać, iż słusznie powód domagał się ustalenia wymagalności świadczenia na 18 sierpnia 2014 r. Sąd podzielił również stanowisko powoda, by pozwany popadł w opóźnienie w zwrocie wydatku za koszt prywatnej ekspertyzy od dnia 9 stycznia 2015 r. albowiem analiza dokumentów znajdujących się w aktach szkody pozwala na przyjęcie, iż pozwany zapoznał się z treścią wezwania do zapłaty kwoty 184,50 zł., w którym określono 7 dni na spełnienie świadczenia od daty doręczenia - w dniu 16.12.2014 r. (data wpływu do pozwanego). Dlatego uznając, co do zasady odpowiedzialność (...), za zwrot kosztów opinii prywatnej, wymagalność tej należności Sąd ustalił na wyżej wymienioną datę, przyjmując za podstawę rozstrzygnięcia również art. 455 k.c., który stanowi, że jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd oparł o zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy, wyrażoną w art. 98 k.p.c., obciążając nimi pozwanego. Zgodnie z treścią art. 98 k.p.c. strona przegrywająca sprawę ma obowiązek zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na kwotę zasądzoną z tego tytułu od pozwanego na rzecz powoda złożyło się: wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1.200 zł. ustalone zgodnie z § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t.), powiększone o kwotę 310 zł. tytułem opłaty od pozwu, koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. oraz koszty dojazdu i powrotu pełnomocnika powoda na rozprawę

w dniach 08.12.2015 r. i 07.04.2016 r. w wysokości – 330,98 zł. (165,49 zł. x 2) i część zapłaconej przez powoda zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego w wysokości 386,46 zł. – co w wyniku kalkulacji stanowi kwotę wymienioną punktem trzecim wyroku.

K. Murawka